

Протокол

№

гр. София, 28.09.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 28.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **13283** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 11,30 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ Н. И. К. - редовно уведомен от предходното съдебно заседание – не се явява, представлява се от адв. Х., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ Столична община (СО), представлявана от кмета - редовно уведомен от предходното съдебно заседание – не се представлява.

Прокуратурата на Република България се представлява от прок. Г., от СГП.

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА материалите по постъпило от СРС НАХД № 15233/2018 г. по описа на СРС, НО, 103 състав.

АДВ. Х.: Водя допуснатите ни двама свидетели и моля да ги разпитате.

ПРОКУРОРЪТ: Не възразявам.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

СНЕМА самоличността на свидетелите, както следва:

И. Н. К. – 50 год., реабилитиран, баща на ищеца.

Х. П. В. – 47 год., неосъждана, майка на ищеца.

СЪДЪТ предупреди свидетелите за наказателната отговорност по чл. 290, ал. 1 НК, същите обещаха да говорят истината. Свид. В. напусна залата.

Разпит на свид. К.:

През 2018 г. – в средата, а и от преди това съм забелязал коренна промяна в поведението и емоционалното състояние на сина ми. При многото проведени разговори, предизвикани от моя страна, не бях изцяло информиран за тези действия от страна на СО и ЧСИ във връзка с установено нарушение на сина ми за неизползване на превозен документ в превозно средство, извършено 3 - 4 години преди въпросния момент, за който говоря, когато е бил непълнолетен. През 2018 г. нещата ескалираха до такава степен, че забелязах сериозни отклонения от психическото, физическото и емоционалното му състояние. Нервност, неспокойствие. Аз все пак се интересувам как върви неговият учебен процес. Той е студент през това време в УНСС. Започнах да не получавам адекватни отговори. Забелязах и неспокойството му през нощта, както и на съпругата ми. До този момент не знаех за какво става дума. След като разбрах, че има наложена санкция - неправомерно, противозаконно, от страна на СО – НП, което е невръчено, а директно отива при ЧСИ, с което действие ЧСИ пренебрегва точката от закона, касаеща наказанието, което трябва да бъде наложено на непълнолетно лице, след установяване на съответното нарушение. Взех мерки като се наложи да обжалвам, тъй като не бяхме много добре финансово и няхах възможност да си позволя услуги на адвокат, обжалвах в качеството на негов защитник наложеното и невръчено НП и изпълнителното дело на ЧСИ пред съответния компетентен орган. След това обжалване съдът се произнесе по неправомерността на акта на СО и погаването на ЗАНН, за който и ЧСИ споменава в неговото изпълнително дело, като не взема предвид възрастта на нарушителя. Много пъти съм се обаждал в СО по този казус, препращан съм към „Градска мобилност“, оттам обратно към СО. Ходех, за да изложа съображенията ми, че е неправомерно тяхното наказателно постановление, въпреки че не е и връчено. По време на извършване на нарушението синът ми е бил непълнолетен. Аз ходя и го представлявам пред СО, пред съда и т.н. Когато разбрах за изпълнителното дело на ЧСИ, започнах по обратния ред да търся кой трябва да спре това производство, препращаха ме към СО – ЦГМ – Градски транспорт – СО - ЧСИ. При ЧСИ казаха, че не е тяхна работа, а те все пак са юристи. През 2018 г. положението вкъщи стана нетърпимо от нерви основно от сина ми и жена ми, което продължи може би половин година. Тръгнах да търся причината. Разбрах за глобата, след като разбрах, че са търсили средства да заплатят наложената глоба от ЧСИ. Жена ми е търсила средства от познати в блока и комшии. Имало е и друг такъв случай, по който не съм бил информиран, когато са си заплатили глобата. Това са последствията от неправомерните действия и нерешаване на случая в неговата цялост. Една диагноза, когато се постави, трябва да се лекува, а не да се хронифицира. В момента СО прави точно това. Това не е прецедент. Това е втори случай, ако в първия случай бяха взети необходимите мерки - педагогически, да се разговаря, юристът, който е писал постановлението да обърне внимание, че това лице е непълнолетно, не е подсъдим по този член и по този начин да се наказва с имуществена санкция. Ако бяха взети мерки от първото нарушение, нямаше да се получи второ нарушение. В тази възраст на това дете не може да му се обясни какви

са последиците, за кой отиват тези средства, когато се вози с билет. Не да се дърпа за яката пред всички и да се унижава, и да се сваля от рейсовете, което води до закъснение за училище, което води до други забележки. Нещата са комплексни. За наложената глоба разбрах тях, тъй като разбрах, че търсят пари да се погаси това задължение. Споделиха ми, че има ЧСИ, който му е запорирал сметката в института, с която разполага, за да си плаща обучението. Тя не беше освободена 6 месеца след влизане в сила на решението на съда за отмяната на НП. Тогава разговарях със майка му и с него, обясниха ми как стоят нещата и ако не се бях намесил, пак щяха да платят глобата. Това закононарушение от страна на СО и ЧСИ отново щеше да бъде оставено, с изтичане на всички срокове за неговото обжалване. Аз съм непримирим към такива действия на компетентен орган. О. и в съда, където беше отменено. Ответникът поиска от съда да потвърди НП, което според мен е арогантност на СО и на компетентните органи, които трябва да прилагат това законодателство към обществото. Н. беше свидетел на всичко това. Възползвах се от възможността да се конституирам като негов защитник, на първото дело съдията не знам защо не ме допусна, а на второто ме допуснаха. Н. беше плътно до мен. Мисля, че Н. остана доволен, както и аз. Делото продължи, не съм сигурен, но около година, а може и по-малко - 6 - 7 месец. След излизане на решението, запора върху сметката продължи още 6 месеца. През това време психическата травма остана при Н.. Това му се отрази емоционално много, прибра се, чувстваше се като нищожество. В най-тежкото състояние беше около 6 - 7 месеца, когато аз предприех мерки, за да разбере на какво се дължи. Преди това 1 - 2 години, преди да разбере, бях забелязал, че има промяна и в отношението му към учебния процес, и в отношението му с приятели, беше по-стеснителен. Беше по-прибран. В тази възраст се ограничаваше свободата на действие. Това е здравословно и психическо разстройство. За събиране на пари вариантите пред него не са много – или кражба, или някакви противозаконни действия, или кражба от майка си и баща си, или някакви измами, вместо да се занимава с единственото му задължение да се посещава учебния процес, за да може да се развие като пълноценен гражданин на това общество. С действията си органите, участващи в целия този сценарий, създават само рецидив в него. С тези си действия органите не могат да възпитат друго в него освен ненавист и страх от контролните органи. Последствията са необратими.

На свидетеля не се поставиха повече въпроси и беше освободен от залата.

Разпит на свид. В.:

Към края на лятото на 2017 г. започнах да наблюдавам, че синът ми е много раздражителен. Започна да се върти и да заспива прекалено късно. Имаше една тревожност започна да се наблюдава в него. Опитах се да седна и да поговоря с него, но каза, че няма нищо. Аз съм майка, а и психолог по професия, и знаех, че нещо не е както трябва. Бълнуваше нощно време, което означава, че има нещо. Не оставих така нещата, продължих да питам и в крайна сметка ми каза, че е даден на ЧСИ и дължим 173 лв. Дълго време няхах работа, и току-що бях назначена, нямаше от къде да намеря толкова голяма сума. С него се разбрахме да не казваме на баща му, тъй като е доста строг. Намерих от близки пари, взех на заем и платихме. Така приключи до следващата 2018 г.

В залата се явява юрк. Ц. с пълномощно по делото, и бе уведомена за извършените до

момента процесуални действия.

СВИДЕТЕЛКАТА: През 2018 г. това се повтори. Тогава обаче баща му разбра, тъй като не можех да намеря парите. Той се зае да провери как стоят нещата, има ли право, законно ли е, и започна да търси начини, след като разбра, че не е законно, да изпрати необходимите документи пред съда - жалба. Това се повтори, познавам си детето, когато изпитва вина, винаги съм го учила, че трябва да бъде отговорно, съответно, че не може да даде сумата. През 2018 г. беше студент, нощем заспиваше късно, през деня ходеше на лекции. Преди да разбере баща му, Н. сподели с мен от къде му идва проблемът. Отново са го изпратили на ЧСИ, този път за по-голяма сума. Опитвах да намеря, нямаше от къде да взема. И тогава споделихме с баща му. По времето, когато се водеха делата, той не спеше до късно, закъсняваше, сутрин не ходеше на лекции редовно. За втория път все още се чувства виновен за това, което ни причини.

На свидетелката не се поставиха повече въпроси и беше освободена от залата.

СТРАНИТЕ (поотделно): Нямаме други доказателствени искания, няма да сочим нови доказателства.

СЪДЪТ, предвид липсата на други доказателствени искания, **СЧЕТЕ** делото за изяснено от фактическа страна и

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. Х.: Моля да уважите исковата молба. Представям списък на разноските, които претендирам. Подробни съображения ще изложа в писмени бележки.

ЮРК. Ц.: Моля да отхвърлите иска. Поддържам съображенията ни, изложени в отговора на исковата молба.. Претендирам разноски и евентуално правя възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

ПРОКУРОРЪТ: Считам предявения иск за частично основателен. По отношение на иска, свързан с първото издадено наказателно постановление, считам, че чл. 204, ал. 3 АПК е неприложим, тъй като издаденото НП е унищожено, а не нищожен административен акт, при положение че същото не е отменено като незаконосъобразно, поради което искът не може да се уважи. По отношение на иска за второто наказателно постановление, считам, че същият е доказан по основание, но не и по размер. За справедлива сума считам тази от 1000 лв., като над нея искът следва да се отхвърли.

СЪДЪТ ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на страните да представят писмени бележки в 7-дневен срок от днес.

ОБЯВИ, че ще се произнесе с решение в срок.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11,56 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: